

ROODKAPJE

(Red Riding Hood)

Jongerentoneel

door

NORMAN ROBBINS

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ROODKAPJES - RED RIDING HOOD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NORMAN ROBBINS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Bosfee

Lupus Rex - Koning Wolf.

Boy Blauw - een herder.

Bo-Peep - een herderin.

Heer Jasper de Vyle - Heer van Ferndale.

Hussel en Bussel - zijn twee trawanten.

Belinda Merry - De jonge Roodkapje.

Prins Edwin van Ankorja.

Bobby Shaftoe - zijn trouwe dienaar.

Oma Malaria Merry - De oude Roodkapje, Belinda's Oma.

Koor

Dansers als Dorpelingen, Koks en elfen.

Kinderen als Dorpskinderen en elfjes.

EERSTE BEDRIJF

Proloog: (Het Rijk van de Bosfee)

Het decor toont een mistige krans van schitterende spinnenwebben die aan fantastische pastelkleurige bloemen hangen. De Bosfee wordt omringd door groepjes kleine elfjes.

Bosfee: (*Tegen publiek*) Welkom, stervelingen, in mijn rijk. Kom bij het blij gedrang. Vergeet je zorgen en geniet, van lach, van dans en zang. Vandaag vertel ik een verhaal, oud maar toch best wel knapjes, Van wat een meisje overkwam, bekend als ons Roodkapje. Heel lang geleden, in ons mooie land groeide een machtig woud, en diep daarin lag toen een dorp, aan de rivier gebouwd. Gelukkig waren de mensen op die vreedzame plek. Waar het leven goed was en iedereen tevreden met zijn stek. (*Een flits en Koning Wolf verschijnt, Links, in groen licht. Hij heeft het gezicht van een wolf en draagt een pet met puntige oren. Hij is gekleed in een harige bruine jas met vierkante slippers en een wit of crème vest afgezet met groene glittertjes. Donkerbruine kniebroek met rafelige randen. Achteraan zijn broek hangt een harige staart. Onder zijn broek draagt hij een bruine maillot. Hij heeft met bont beklede schoenen aan en bonthandschoenen eindigend in klauwen. De jonge elfjes houden hun adem in en trekken zich angstig terug*)

Wolf: (*Minachtend*) Tevreden met zijn stek, ja ja. (*Hij lacht*) Je maakt toch maar een grap?

Bosfee: (*Geschokt. Tegen publiek.*) 't Is Lupus Rex of Koning Wolf. Ik gaf hem liefst een trap. (*Tegen Wolf*) We dachten dat je dood was, een einde aan ons leed. Dat alles peis en vree was...

Wolf: Zo'n plan had ik gesmeed. Maar nu ben ik terug zoals je waar kunt nemen en plan mijn wraak op haar die mij het leven zou benemen.

Bosfee: (*Geamuseerd*) Oh domme wolf, zo vele jaren zijn voorbijgeleden. Het kind dat eens Roodkapje was is nu oud en versleten. Zit in haar oude schommelstoel in een hutje klein, en breed en naait tevreden, en weet niet of jij er nog zou zijn.

Wolf: (*Schimpend*) Oh ja, ik ben echt niet gek. De jaren zijn vergleden. (*Fel*) Maar 'k ben van plan om levend haar kleinkind op te eten. (*Elfjes reageren*) En die heet ook Roodkapje, en let op wat ik zeg: Ze zal een malse hap zijn voordat de dag is weg. (*Lacht hardvochtig*)

Bosfee: (*Streng*) Onwaardig wezen, ga onmiddellijk heen en hoor mijn ware eed: Krenk slechts één haar op dat kinds hoofd en uw einde staat gereed.

Wolf: (*Schimpend*) Jij kleine zeurkous, je kunt me niks. Jouw woorden zijn hete lucht. Probeer er maar iets aan te doen, en jij bent degeen die zucht. (*Fel*) Met scherpe tanden en woeste klauwen die niemand ooit kan harden, sla ik je neer als een bliksemschicht en scheur je dan aan flarden. (*Lacht hard en gaat af. Groen licht verdwijnt*)

Bosfee: Geen angst. Ik steek er wel een stokje voor. Dat plan van hem wordt niks. Heel kalm bedenk ik een harde les die ik dan voor hem fiks. (*Tegen het publiek*) Komt nu met mij naar Ferndale waar op het dorpsplein het vrolijk volk zal dansen en bij d' opening zal zijn. (*Zwaait haar toverstaf. Muziek. Allen af. Lichten faden en achterdoek wordt verwijderd*)

EERSTE TAFEREEL

(Het dorp Ferndale. Een zeventiende-eeuws sprookjesdorp. Links en rechts zijn toegangen tot het toneel, gecamoufleerd als huisjes. Achtergrond van blauwe lucht, hoge rotspunten en diep woud. Een prachtige zonnige dag. Dorpelingen dansen en zingen op het dorpsplein onder leiding van BoPeep en Boy Blauw. Muziek. Als het lied uit gedanst is komt Sir Jasper de Vyle, Heer van Ferndale, op achter links en loopt naar midden voor. Draagt een kleurrijk jachtkostuum en heeft een geweldige krulsnor. Ook draagt hij een rijzweepje. Bo-Peep, Boy Blauw en dorpelingen trekken zich een beetje terug)

Jasper: En mag ik vragen wat dit te betekenen heeft? Dansen en zingen op het dorpsplein in plaats van het werk te doen waarvoor ik jullie betaal?

Dorp: *(Opgewekt)* Goedemorgen, Heer Jasper.

Jasper: *(Snauwt)* Geen "goeiemorgen" van jullie zootje jankende boerenhufters. *(Uit de hoogte)* Ik heb hout nodig voor de vuren in mijn mooie landhuis. Vers wildbraad voor mijn exclusieve vrienden van stand, en massa's heerlijk geurende bloemen om het huis te versieren. *(Woest)* Dus waarom zijn jullie niet in het bos om dat alles te verzamelen, hè? *(Staart ze woest aan)*

Boy Blauw: In het bos? Dat meent u niet. Daar gaat vandaag niemand naartoe. Niet zolang die grote boze wolf daar vrij rondloopt. *(Allen knikken "Ja")*

Jasper: Stel je niet aan, Boy Blauw. Er is in geen jaren een wolf in deze streek geweest.

Bo-Peep: Kan wel zijn. Maar nu is er wel een. En niemand uit het dorp gaat het bos in voordat iemand hem uit de weg heeft geruimd. *(Allen knikken "Ja")*

Jasper: *(Geërgerd)* Bah. Jullie zijn niks dan een stelletje bangeriken. Daar is geen enkele flinke vent bij. *(Schamper)* Als ik geen stijf been had, zou ik er nu meteen op uit trekken en hem met mijn blote handen doden.

Bo-Peep: *(Ironisch)* Oh, het moet geweldig zijn om zo dapper te zijn als u, Heer Jasper. *(Dorpelingen proberen niet te lachen)*

Jasper: *(Luchtig)* Ja, dat denk ik ook wel. Maar zo is het nu eenmaal, Bo-Peep. Niets kan Heer Jasper de Vyne bang maken. *(Neemt een pronkende houding aan)*

Boy Blauw: *(Goochem)* Dan is het dus niet waar wat we daarnet gehoord hebben?

Jasper: *(Scherp)* En wat was dat dan wel, vraag ik je?

Boy Blauw: Nou, een of andere vent vertelde ons dat u gewoon een laffe bedrieger bent die bang is van zijn eigen schaduw.

Jasper: *(Verontwaardigd)* Wat?? Hoe durft hij? Ik sla hem half dood. *(Kijkt rond)* Waar is hij? Hoe ziet hij eruit?

Boy Blauw: Oh...hij was twee keer zo groot als u met een gebroken neus en de helft van zijn tanden eruit, een haak in plaats van een hand en met een enorme houten knuppel waar spijkers uitstaken.

Jasper: *(Geschrokken)* Werkelijk?? *(Haalt schouders op)* Wel, *(Lacht vals)* ik denk dat hij maar een grapje maakte, dus ..eh.. ik zal hem voor deze keer maar vergeven. *(Vermant zich)* Maar ik laat dat zootje van jullie niet je hele morgen verluieren. Er is werk zat, zelfs al zit er een wolf in het bos. Weg jullie en als op de middag niet alles klaar is dan zwaait er wat. *(Bo-Peep, Boy Blauw en dorpingen af naar verschillende kanten)* Nou, waar zijn die stomme trawanten van me? Hussel en Bussel? *(Enkele rauwe muziekakkoorden en Hussel en Bussel Op Links. Geen bijzonder knap stel in slecht passende kleren die tamelijk versleten zijn. Ze gaan snel naar hem toe)*

Hussel: *(Met pit)* Hier zijn we, baas, hier zijn we. Hussel en Bussel tot uw dienst. *(Neemt snel achter elkaar zijn hoedje af)*

Bussel: Klusjes zijn onze specialiteit. Schoenen poetsen, zakken rollen, bananen kneuzen en oren doorprikken terwijl u wacht. *(Grijnst naar het publiek)*

Jasper: *(Haalt zijn neus op)* Bah. Waarom zijn jullie te laat? Ik heb jullie gezegd dat je tien minuten geleden hier moest zijn.

Hussel: Ah ja. Dat spijt ons, Heer, maar we moesten naar een feest om te vieren.

Jasper: Feestvieren?

Bussel: Ja, voor de honderdwaalfde verjaardag van mijn overgrootvader. Goh, het was absoluut fantastisch. Kaviaar, champagne, roomsoezen, keiharde muziek en wulpse, WULPSE meiden. *(Hij kwijlt en schraapt met zijn voet over de grond in extase)*

Jasper: *(Kijkt vies)* Werkelijk? En heeft hij ervan genoten?

Bussel: Geen flauw idee. Hij is overleden toen hij zeventig was.

Jasper: Bah. *(Haalt neus op)* Ik snap zelf niet waarom ik jullie nog duld in mijn nabijheid. Julle zijn de luiste trawanten die ik ooit in dienst heb gehad. Ik heb echt zin om jullie te ontslaan en een paar echte boeven in dienst te nemen voor mijn vuile karweitjes.

Hussel: *(Bezorgd)* Oh, niet doen, baas. U vindt geen betere dan wij. Wij zijn echte boeven, puur en simpel.

Bussel: Ja. Ik ben puur en hij is...

Hussel: *(Tegen Bussel)* Kijk uit jij!

Jasper: *(Met een diepe zucht)* Weten jullie wat voor dag het vandaag is.

Hussel: Vrijdag.

Bussel: *(Tegelijk)* Maandag. *(Zij kijken elkaar aan)*

Hussel: Dinsdag.

Bussel: *(Tegelijk)* Zondag. *(Zij kijken elkaar weer aan)*

Hussel: Zaterdag.

Bussel: *(Tegelijk)* Donderdag.

Jasper: *(Gromt)* Het is woensdag, idioten die jullie zijn. De dag dat ik de huur moet innen van dat lelijke krenge Malaria Merry. Ze heeft al in geen tien jaar een cent betaald en als ze vandaag niets afschuift, gooi ik haar op straat.

Hussel: Malaria Merry? Die kunt u er niet uitgooien, Heer. Zij is de geliefde Grootma van Roodkapje.

Jasper: Het kan me niet schelen, al was ze de Koningin van Lombardije... Geen huur, geen huisje. En dat is definitief. *(Kijkt woedend)*

Bussel: Nou, als u het zo wilt, ouwe jongen..

Jasper: *(Snauwt)* En noem me geen ouwe jongen. Noem me zoals de rest van het dorp me noemt.

Bussel: Okee. Jij schele, leugenachtige, oerstomme X-benen...

Hussel: *(Houdt hem snel een hand voor de mond)* Hou je kop, hou toch je kop. *(Tegen Heer)* Hij maakt maar een grapje, Heer. *(Laat Bussel los)* Dus...eh...wat wilt u dat we doen?

Jasper: *(Met zichzelf ingenomen)* De huur die zij mij schuldig is, kan ze niet betalen. Ik heb dus een andere huurder nodig. En jullie twee kunnen deze morgen gebruiken om er een te zoeken.

Bussel: Oh dat is helemaal niet nodig, Heer. Wij huren het wel.

Jasper: *(Verbaasd)* Jullie?

Hussel: Ja, precies. We moeten een eigen woning vinden want nu delen we een slaapkamer met drie andere mensen, en die houden er allemaal huisdieren op na.

Jasper: *(Walgend)* Dieren in een slaapkamer?

Bussel: Ja. Eén heeft er varkens, een ander katten en één heeft er geiten. Het stinkt er vreselijk.

Jasper: Hebben jullie niet geprobeerd een raam open te doen?

Hussel: Oh, dat kunnen we niet doen. Dan zouden onze duiven ontsnappen.

Jasper: Bah. Ga iets nuttigs doen. Ik ga loten kopen. Ik verwacht jullie weer hier over tien minuten. *(Af achter rechts)*

Hussel: *(Verontwaardigd)* Hè, ik wou dat ik lootjes kon kopen. Ik zou best een paar miljoen willen winnen.

Bussel: Ik ook. Ik heb een vreselijk rot jaar achter de rug. Eerst ging mijn vrouw er vandoor met de melkboer en nam al mijn spaarcenten mee. Mijn zoon ging de gevangenis in voor een inbraak. Mijn dochter brak haar armen en benen toen ze de trap afviel, mijn hondje werd overreden. De magnetron ontplofte, ik heb mijn auto total-loss gereden, mijn huis is afgebrand en vorige maand ben ik ontslagen door de firma waar ik mijn hele leven voor gewerkt heb.

Hussel: Goh, wat erg zeg. En wat voor werk deed je?

Bussel: Ik verkocht wondermiddeltjes. *(Hussel en Bussel af rechts voor. Belinda Merry op voor links en loopt naar voor midden. Zij is gekleed in een eenvoudige rok en blouse met daaroverheen een korte rode cape met kap die haar de bijnaam Roodkapje bezorgd heeft. Ze draagt een bosje wilde bloemen)*

Belinda: *(Dromerig)* Oh wat was het vanmorgen vredig in het bos. Geen mens te zien en alleen de zang van de vogels als gezelschap. Ik weet zeker dat ik daar uren had kunnen blijven. *(Belinda zingt een lied naar keuze. Boy Blauw en Bo-Peep op achter rechts)*

Boy Blauw: *(Opgelucht)* Roodkapje. Goddank dat we je gevonden hebben. *(Rent met Bo-Peep naar Belinda)*

Bo-Peep: *(Buiten adem)* We maakten ons zo'n zorgen. Waar ben je in hemelsnaam geweest?

Belinda: *(Verbaasd)* In het bos. Bloemen plukken. *(Laat boeketje zien)*
Zijn ze niet mooi?

Boy Blauw: *(Negeert bloemen)* Maar heb je het dan niet gehoord? Heeft niemand je het dan verteld?

Belinda: *(Verwonderd)* Wat verteld?

Bo-Peep: Er is daar een grote boze wolf. Die zit gewoon te wachten om de eerste nietsvermoedende persoon die hij tegenkomt te verslinden.

Belinda: *(Geamuseerd)* Doe niet zo stom, Bo-Peep. Er zijn tegenwoordig helemaal geen wolven meer in ons land. Oma Merry heeft de laatste weggejaagd toen zij nog een meisje was.

Boy Blauw: Dat zegt iedereen nou. Maar nu is er een andere. En ze zeggen dat hij gemener is dan ooit.

Belinda: *(Verbaasd)* Maar hoe kunnen ze dat nu weten? Behalve Oma heeft niemand ooit een wolf gezien. En de Koning heeft bevolen dat alle enge plaatjes en beschrijvingen uit de schoolboeken verwijderd moesten worden. Jaren geleden al. Ik weet zeker dat ik niet zou weten hoe een wolf eruit ziet, al zou ik over een struikelen.

Boy Blauw: *(Onzeker)* Nou...eh.. ze hebben grote tanden en... scherpe klauwen en woeste staarten.

Belinda: *(Redelijk)* Maar dat heeft een hond ook.

Bo-Peep: Hij heeft mijn schapen uit elkaar gejaagd.

Boy Blauw: En mijn koeien de maïs ingejaagd.

Belinda: Dat kan een hond ook, hoor.

Boy Blauw: *(Tegen Bo-Peep, bijna overtuigd)* Misschien heeft ze wel gelijk, Bo-Peep? Ik wil maar zeggen, wat moet een wolf hier nou?

Bo-Peep: *(Fronst zijn voorhoofd)* En Simpele Simon was degene die zei dat hij hem gezien had. Oh, jij bent zo verstandig, Roodkapje. Wij raakten allemaal in paniek. Wat zouden we zonder jou moeten?

Belinda: *(Lacht)* Oh, jullie zouden je best redden. *(Klaagt)* Maar ik wou dat jullie me geen Roodkapje meer noemen. Ik vond het best toen ik nog klein was. Maar nu ben ik volwassen. *(Beetje verdrietig)* Ik denk wel eens dat ik de enige in het dorp ben die mijn echte naam kent.

Boy Blauw: *(Vol pret)* Oh, dat zou ik niet zeggen, Belinda. De jongens in het dorp weten heel goed hoe je heet.

Bo-Peep: En de meisjes zien groen van jaloezie. *(Boy Blauw en Bo-Peep kunnen hier een toepasselijk liedje zingen. Dorpsjongens komen op en zingen mee. Dorpsmeisjes komen op, kijken toe en zingen dan ook mee. Aan het einde van het liedje gaan allen af met Belinda. Lichten dimmen. Koning Wolf op in groen spotlicht)*

Wolf: *(Grijzend)* Oh dwaas en dom Roodkapje, echt, je bent het toppunt. Je denkt dat ik een hondje ben? Dat is je domste punt. *(Tegen het publiek)* Binnen een uur, dat beloof ik u, grijp ik en overman haar. Ik sleep haar schreeuwend naar mijn hol en heb haar snel panklaar. En als ik haar opgegeten heb, raad eens wat ik dan doe? *(Liefjes)* Ik poets mijn tanden, spoel mijn mond en kom terug voor jou!! *(Wolf lacht hardvochtig en gaat af. Groene spot uit. Licht weer normaal. Prins Edwin op. Een knappe jongeman in bruine tuniek en groene shirt van een houthakker. Over zijn schouder draagt hij een bundel aan een stok en aan zijn gordel hangt een geldbuidel. Bobby Shaftoe, zijn trouwe nar en bediende, die gekleed gaat in kleurrijke kledij en een enorme bundel over zijn schouder draagt)*

Prins: *(Dankbaar)* Eindelijk in Ferndale. *(Naar voor midden. Bobby volgt hem)* Ik begon me af te vragen of ik hier ooit zou aankomen. Meer dan een week geleden zijn we afgereisd uit het Paleis en de paar laatste dagen heb ik niets anders gezien dan bomen en wilde natuur. Nou ja, er was tenminste geen gevaar dat ze me zouden herkennen. *(Legt zijn bundel af)* Het enige dat ik nu nodig heb, is een baantje en een plek om te wonen. *(Kijkt rond)* Zou ik in de dorpswinkel een bijl kunnen kopen?

Bobby: *(Verbaasd)* Waar heb jij een bijl voor nodig?

Prins: Om hout te hakken natuurlijk. Hier midden in al dat bos moet er werk zijn voor een flinke jonge houthakker zoals ik.

Bobby: (*Laat zijn bundel met een klap vallen*) Je kunt toch geen hout gaan hakken met handen zoals die van jou. Er zijn flessen vol feeënzalf voor nodig geweest om ze zo zacht te krijgen. En dan...je bent geen flinke jonge houthakker. Je bent een Prins van Koninklijke Bloede!!

Prins: (*Geschrokken*) Sssttt. (*Gluurt rond*) Dat moet geheim blijven. Als iemand erachter komt wie ik in werkelijkheid ben, ben ik terug in dat paleis voordat je Jack Nicholson kunt zeggen.

Bobby: (*Berouwvol*) Ik weet het. Maar Prins Edwin van Ankoria die hout gaat hakken. Dat is helemaal mis.

Prins: Misschien wel. Maar het is heel wat beter dan te trouwen met Prinses Raapsteel, of hoe ze heten mag. (*Wanhopig*) Oh Bobby, het hangt me zo de keel uit altijd maar aardig te moeten zijn tegen de mensen omdat ik nou eenmaal bij de Koninklijke Familie hoor. Ik wil mijn eigen leven leiden. Omgaan met mensen met wie ik wil omgaan...en mijn eigen vrouw kiezen. Daarom ben ik naar Ferndale gekomen. Het is het kleinste dorpje in het Koninkrijk en niemand zal er ooit aan denken me hier te komen zoeken.

Bobby: En ik dan? Wat moet ik dan gaan doen? Ik bedoel: ik kan toch geen bediende zijn van een houthakker?

Prins: (*Fronst*) Nee. Je hebt absoluut gelijk. Daar heb ik helemaal niet aan gedacht. (*Met tegenzin*) Misschien kun je beter maar naar huis gaan.

Bobby: (*Geschokt*) Wat? En bij mijn pap en mam wonen? (*Haastig*) Oh, daar kan geen sprake van zijn. Nooit van zijn leven. (*Krimpt ineem*) Pap geeft me slaag.

Prins: (*Geschrokken*) Maar dat is vreselijk.

Bobby: Weet ik. En hij is niet de enige. Mam slaat me ook.

Prins: (*Ontsteld*) Ik kan niet geloven dat ik dat echt gehoord heb. Je vader slaat je en je moeder slaat je? (*Bobby knikt bedroefd. Flink*) Dan kun je niet teruggaan om bij hen te wonen. Je zult iets anders moeten vinden.

Bobby: Oh, dat doe ik, dat doe ik. Zo gauw ik terug ben, ga ik bij Ajax wonen.

Prins: (*Verwonderd*) Waarom in hemelsnaam?

Bobby: Nou...die verslaan nooit iemand. (*Hij grinnikt*)

Prins: (*Beseft dat hij voor de gek gehouden is*) Oh gekkie. (*Hij geeft Bobby een duwtje en lacht*) Nou, dan ziet het er naar uit dat jij ook een baantje zult moeten vinden. We komen hier over een uurtje terug en dan kunnen we elkaar vertellen hoe het ons vergaan is. (*Hij*

pakt zijn stok en bundel op) En niet vergeten: geen woord over wie we echt zijn. Als vader erachter komt waar we ons verstopt hebben, moet ik aan de koolraap en jij de gevangenis in.

Bobby: (*Springt in de houding*) Geen zorgen, Uw Heerschappij. Ik zeg geen woord.

Prins: (*Glimlacht*) Als het zo is, wens ik je veel geluk en tot ziens. (*Prins wuivend af voor rechts*)

Bobby: (*Somber*) Hij heeft makkelijk praten. Maar wie geeft er mij nou een baan? Ik bedoel: ik zie er goed uit en ik ben sexy. (*Hij kijkt boos naar iemand in het publiek alsof die had laten merken het er niet mee eens te zijn*) Ik zei: ik weet dat ik knap en sexy ben maar erg veel hersens heb ik niet. En werk zoeken in een vreemd dorp is niet gemakkelijk, wel? Vooral als je niemand kent. (*Beseft opeens*) Wacht even. Wat zeg ik nou? Ik ken jullie toch? Nou ja, zo'n beetje. En ik durf te wedden dat jullie mijn vrienden zouden zijn als ik jullie zou vragen. Niet dan? (*publiek reageert*) Natuurlijk zouden jullie dat. Nou dan: ik heet Bobby Shaftoe en ik zal jullie vertellen wat we gaan doen. Iedere keer als ik opkom roep ik: "Wie zijn mijn vrienden?" en dan moeten jullie allemaal terugschreeuwen: "Wij" zo hard als je kunt. Doen jullie dat? (*publiek reageert*) Doen jullie het? Goed zo. We gaan het even oefenen. Ik ga af en als ik weer opkom proberen we het. (*Bobby af en weer op*) Wie zijn mijn vrienden? (*publiek reageert. Bobby kijkt vol afkeer naar het publiek*) Is dat alles? Kunnen jullie niet beter. Mijn opa maakt meer lawaai als hij zijn soep opeet. Je moet zo hard mogelijk schreeuwen. Kom op. We proberen het nog eens. (*Hij herhaalt dit spelletje tot hij tevreden is*) Zo, dat klinkt beter. En nu we dan allemaal vrienden zijn, kan ik een baantje gaan zoeken, niet? Tot straks dan maar en niet vergeten: Wie zijn mijn vrienden? (*publiek reageert. Bobby pakt zijn bundel en gaat af voor rechts. Terwijl Bobby gaat, horen we de stem van Oma achter links die roept*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto